

Jan Denk

* 26. 12. 1896

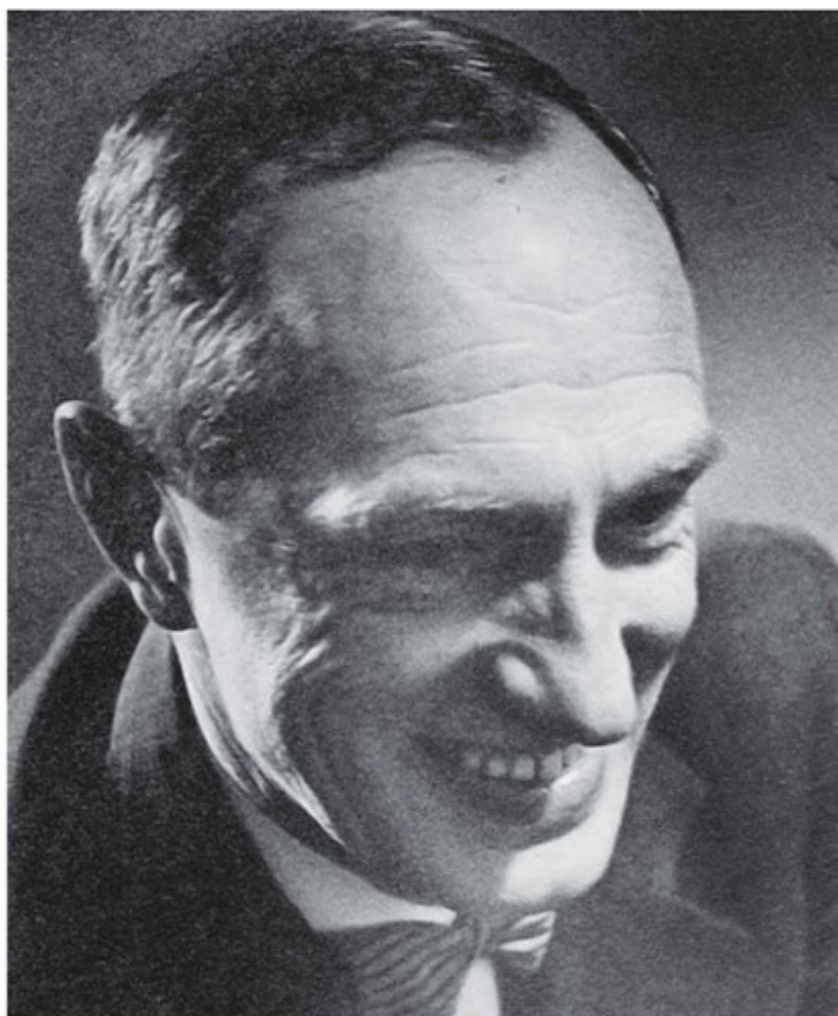
† 29. 4. 1953

Narodil se v Sušici staviteli a radovi města Sušice panu Raimundu Denkoví a paní Anně Denkové (rozené Fialkové), dceři sušického hoteliéra, který byl majitelem dodnes známého hotelu Fialka.

V době první světové války absolvoval nejprve námořnický výcvik na lodi S.M.S. Alpha Torpedoschule v Pule. Po absolvování výcviku byl pravděpodobně převelen na chráněný křižník S.M.S. Kaiser Franz Joseph I. kotvící v Kotorském zálivu, kde se jako štábní lodmistr (poddůstojník) a vedoucí strojovny zúčastnil vzpoury proti rakousko-uherské monarchii (1.–3. února 1918). Při potlačování povstání velící důstojníci posílali některé námořníky na jiné lodě. Proto byl náš děda dne 2. 2. 1918 opět převelen na loď S.M.S. Alpha, kde začal vykonávat jemnou mechanickou práci.

Po válce se stal technickým úředníkem, později technickým ředitelem Elektrických podniků v Bubenči. Elektrický proud i veřejné osvětlení nechal zavést nejprve na Budovec a v r. 1930 do celého Suchdola.

Palác Elektrických podniků, kde Jan Denk pracoval, byl v té době jednou

z nejmodernějších kancelářských budov v Evropě. Architektonické řešení bylo na svou dobu velice pokrokové. Kvůli své důležitosti byl tento palác za druhé světové války natřen na černo, aby ho piloti bombardérů přehléd-

li. Unikátní architektonické řešení této budovy dědečka inspirovalo při navrhování vlastního rodinného domu v Suchdole.

Funkcionalistický rodinný dům byl na svou dobu velice moderní. Jeho za-

Jan Denk (ulevo), uprostřed jeho otec Raimund Denk v roce 1918

Jan Denk (ulevo) s kamarádem, 1917

teplení zajišťovaly duté obvodové zdi. V zimním období byl ohříván horkým vzduchem vedeným šachtami ve stěnách domu do jednotlivých pokojů. Světlo do domu pronikalo americkými posuvnými okny, která se vysouvala pomocí lanek na kladce.

V ložnici byly dvě velké vestavěné skříně s vnitřním osvětlením. Ze stran v nich byla zabudovaná dvířka s výsuvnými policemi a světlem, toto důmyslné řešení plně nahrazovalo noční stolky.

Z kuchyně se podávalo jídlo malým okénkem rovnou do obývacího pokoje. Obývací pokoj byl osvětlen denním světlem prakticky po celý den. Nebyl ochuzen ani o světlo zapadajícího slunce, které se do pokoje dostá-

V letech 1931–32 si nechal postavit dle vlastního architektonického návrhu dům v Budyňské ul. č.p. 346

Rodina Jana Denka v roce 1943 (úplně vlevo: Anna Severová roz. Denková, vedle ní můj děda Jan Denk, vedle na židli moje babička Anna Denková roz. Poláková, úplně upravo Raimund Denka a na klíně sedí nejmladší syn Jan – náš otec)

valo prosklenými dvoukřídlými dveřmi z haly velkým oknem. Jako podlahová krytina byly použity převážně dubové parkety a dlažba.

Děda vyrobil nejen formy na kužele a celou kuželovou balustrádu, tvořící zábradlí na balkóně zadní části domu, ale také obrubníky a desky na cesty v zahradě, ve které postavil i altán a zahradní vodotrysk.

V kavárně Slávia se seznámil s účetní paní Annou Polákovou, kterou si vzal za manželku a měl s ní tři děti: MUDr. Annu Denkovou (provdanou Severovou), primářku nelůžkového gynekologicko-porodnického oddělení v Berouně, Raimunda Denka, inženýra v oboru chemie a Jana Denka (našeho otce), stavebního inženýra. Nejmladší syn Jan (naš otec) a jeho bratr Raimund se ve zmíněném domě narodili.

Podílel se i na prvních projektech (zřejmě přístavby) základní školy. Jeho vlastnoruční plány z té doby se nám bohužel do dnešních dnů nedochovaly. Mezi záliby dědy patřily kresba, malba, tanec a sport.

V suchdolském Sokole předvíchoval gymnastiku a po něm i náš otec. Babička vyprávěla, že rád bruslil. V zimě nechal polít sportovní plochu v Suchdole, aby se dalo bruslit i tam.

Zemřel v 57 letech na zánět mozkových blan.

Vyprávěly a fotografie poskytly: Monika Seifarthová a Andrea Kadeřábková (rozené Denkové), unučky J. D.

*Zpracoval: Josef Jánský
více na www.historiesuchdola.cz*